

DE FUUL OSCHTERHAS

de Vater Igel hät sich dörfe
hinderem Gebüsch ver-
schteckt und häd duum
allen chöne Beobachte.
Er häd am Oschterhäsi
wülle hülle, damit die
andere Famillie ihri
Näschte au händ. Er hät
de Han mit sine Stachel
gschtoche bin er uf-
gewache isch.

so isch emal en Oschterhas
gi de hät mües go oschter-
eisi verteile für d'chunde.
all andere Häsi sind fleisig
gi und händ gang fescht
gschaffet. Sogar die chün-
schle Oschterhäsi händ mit-
geholf. Aber de Oschterhan
isch gang en fuule gai. Er hät
immer geschlafe. Jetzt hät
er gmeint sie mached im
sini Oschternäschtli zwäg-
aber so isch es nöd güt.

die andere Häsi händ gawn
nöd amerkt das de fuul
Oschterhas nöd ume isch. Wo
er no geschlafe häd, händs
sich die übige uf de Wäg
gmacht in Dörfli zude
vile Chindli.

Wo's acho sind händs in
Eili verkleit. Überall sind
d'Näschte am wichtige Platz
gai, nur bi derne Famillie
vom fuule Oschterhan hät's
kei Näschte gha.

wo er sich fertig gschtickt
hät, häd er uf sini grossi
Tascheuhr gseue. Die häd
er wo sim Uegrossvater über-
cho, so häd er gseh dass es
scho siebni am Abig isch.
Sucht isch mer ja immer
am fuifi gange, und die
andere Häsi sind au scho
alli wäg. Er häd am Igel
Ausigmal danked. Denn
sind die zwei alli Tuelli go
gämmehumme und häd's
gfrögt öps ihm hülle.

sie sind überall go Wägle
sammele, damit händs bliui
Fuul gmacht. Dann sind es
paar Tüeli zu de Tassene
gange und händ rot, gelb,
blau und geli Federe gholt.
D'Fasane händ Freud gha,
dann am Oschterhäsi händ
chöne e Freud mache.
S'wasser, für d'äer, händs
am Bächli unde gholt.
Denn häd er no geschneit
d'Pinnele unem Eschweid
gholt. Jetzt sind alle im
Häsi vom Häsi gai.

Jetzt sind d'äer feung
roted gi sind, häd er's
ogfange amale. D'Tüeli
händ em ghulfe Eili be-
male. D'vögel händ pfiffe-
sims gässe. Die feurige Eili
händs ganz sanft i die
Chöwli iegleit, ibelhet uf
weichem Gras. Nachher
händ alli gholfte ufzume.
De Oschterhan isch ganz
fescht glücklich gai.

Jetzt isch aber so spet.
Bin am viert am Morge mües
doch alli Näschte in
ihren Plätzli sto. Jetzt
isch doch scho eis, i de
nacht. S'Oschterhäsi isch
ganz tuurig worde, wil's
i düu Stund wü'd's de
Wäg in Dörfli nie schaffe.
„so schnell chan ich doch
nöd laufe“ häd's zu de
Tuelli gseit. Do häd en
unwachene Hirsch abot
ihri uf nüm Kugge mit-
gno.

Jetzt isch er schnell uf en
Kugge vom Hirsch in Dörfli
gütle. Wo's acho sind isch
scho vüetel vor viert gai.
De Hirsch häd en abigade
und isch widerhüetel.
De Oschterhan isch schnell
i die Gäule gange, und
häd sini Näschte ver-
schteckt. Wo nur brim
lechte Gäule acho isch,
gat grad Türe uf und
s'Hanneli chunt une-
gränne. Sie hät grad no
am Häsi sin Schwanzli ge-

schups, so häd die Oschter-
han gheisse, isch gang schnell
durchgehüpelt mit sin leue
Chöwli, er häd die andere
Hase wülle i holle, und d'au
isch er gang schnell gschup-
pe. Jetzt hät er so witem
es paar schwanzbliui
Pünktli geh. Er häd's schnell
gholt, d'Häsi. Jetzt isch
er glücklich gai. Wo er
normal ume gseue hät,
häd er d'Tuelli geh. Er
hät sich immer wieder um
wilt und häd gwunte.

